

ഒരു കുടുംബ

വിവരണം

(20:6-12)

പൗലൊസ് തന്റെ മൂന്നാമത്തെ മിഷണറിയാത്ര അവസാനിച്ച് യെരൂശലേമിലേക്കു പോകുമ്പോൾ, അവനും കുടുംബം ത്രോവാസിൽ ഇറങ്ങി. ആ സന്ദർശനത്തെ പൗലൊസ് ഈ വാക്കുകളിൽ പറയുന്നു:

ഞങ്ങളോ പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പത്തിന്റെ പെരുന്മാർ കഴിഞ്ഞിട്ടു, ഫിലിപ്പിയയിൽ നിന്നു കപ്പൽ കയറി അഞ്ചു ദിവസം കൊണ്ടു ത്രോവാസിൽ അവരുടെ അടുക്കൽ ... എത്തി ... ഏഴു ദിവസം അവിടെ പാർത്തു.

ആഴ്ചവട്ടത്തിൽ ഒന്നാം ദിവസത്തിൽ, ഞങ്ങൾ അപ്പം നൂറു കൂവാൻ കുടിവന്നപ്പോൾ, പൗലൊസ് പിറ്റേന്നാൾ പുറപ്പെട്ടുവാൻ, ഭാവിച്ചതുകൊണ്ട് അവരോടു സംഭാഷിച്ചു, പാതിരവരെയും പ്രസംഗം നീട്ടി. ഞങ്ങൾ കൂടിയിരുന്ന മാളികയിൽ വളരെ വിളക്കുണ്ടായിരുന്നു. അവിടെ യൂത്തിക്കൊസ് എന്ന യൗവനക്കരൻ ഇരുന്നു, ഗാവ്രനിദ്ര പിടിച്ചു; പൗലൊസ് വളരെ നേരം സംഭാഷിക്കയാൽ, നിദ്രാവശനമായി മൂന്നാം തട്ടിൽ നിന്നു താഴെ വീണു, അവനെ മരിച്ചവനായി എടുത്തുകൊണ്ടു വന്നു. പൗലൊസ് ഇറങ്ങിച്ചെന്നു അവന്റെ മേൽ വീണു തഴുകി, “ഭ്രമിക്കേണ്ട, അവന്റെ പ്രാണൻ അവനിൽ ഉണ്ട്” എന്നു പറഞ്ഞു. പിന്നെ അവൻ കയറി ചെന്നു, അപ്പം നൂറുക്കി തിന്നു, പുലരുവോളം സംഭാഷിച്ചു. പുറപ്പെട്ടുപോയി. അവർ ആ ബാലനെ ജീവനുള്ളവനായി കൊണ്ടു വന്നു, അത്യന്തം ആശ്ചസ്യം (പ്രവൃത്തികൾ 20:6-12).

പൗലൊസിന്റെ യാത്രയുടെ ചിലഭാഗങ്ങൾ വിവരിക്കുമ്പോൾ ലൂക്കൊസ് പെട്ടെന്ന് കടന്നുപോകയും, മറ്റു ചില ഭാഗങ്ങൾ വരുമ്പോൾ നിമിഷമെടുത്തു വിശദീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. നമ്മുടെ കഴിഞ്ഞ പാഠത്തിൽ, മാസങ്ങൾ നീണ്ട പ്രവൃത്തികളും സാഹസികതയും പെട്ടെന്ന് ലൂക്കൊസ് വിവരിക്കുന്നതു പഠിച്ചു. ഈ ഭാഗത്ത്, ഒരു യൗവനക്കരൻ സഭയിൽ ഉറങ്ങി വീണ വസ്തുതകളാണ് വിവരിക്കുന്നത്!

പ്രവൃത്തികളുടെ പുസ്തകങ്ങളിൽ ഈ സംഭവം എന്തിനാണ്? “പൗലൊസിന്റെ സംഭാഷണം നീണ്ടു പോയത് കേട്ട് ഉറങ്ങിയ യൗവനക്കാരനെ” ലജ്ജിപ്പിക്കുന്നതിനല്ല എന്നു തീർച്ച (വാക്യം 9; എൻ.ഐ.വി). ത്രോവാസിലെ സഭ കൂടി വന്നപ്പോൾ നമ്മുടെ വേദഭാഗത്ത് സംഭവിച്ച കാര്യത്തിൽ എനിക്ക്, ഇതു ആകർഷണീയമായി തോന്നി. പ്രത്യേകിച്ച് ആരംഭസഭയുടെ കുടുംബാന്തരീക്ഷം എനിക്ക് ഇഷ്ടമായി.

കുടുംബം ഒരുമിച്ചു കൂടിവന്നു (20:6, 7)

പൗലൊസ് പെന്തക്കൊസ്തിനു മുൻപു യെരൂശലേമിൽ എത്തുവാൻ ബദ്ധപ്പെട്ടിരുന്നെങ്കിലും (വാക്യം 16), അവനും അവന്റെ സ്നേഹിതനും “ഏഴു ദിവസം ത്രോവാസിൽ താമസിച്ചു” (വാക്യം 6). “കപ്പലിന്റെ സമയക്രമം കൊണ്ടായിരിക്കാം അതു, എന്നാൽ ആ താമസം വരുത്തിയതു ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ ഒന്നാം നാളിൽ വിശ്വാസികളുമായി കൂടി വന്നു അപ്പം നുറുക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയായിരുന്നു.”³ കാരണം ഫിലിപ്പിയയിൽ നിന്നു ത്രോവാസിലേക്കുള്ള യാത്ര സാധാരണയേക്കാൾ കൂടുതൽ എടുക്കും,⁴ അപ്പോൾ ത്രോവാസിലെ,⁵ സഭയുടെ കൂടി വരവിൽ പൗലൊസിന് പങ്കെടുക്കാൻ സാധിക്കയില്ല. അങ്ങനെയൊരു അവിടെ തികളാഴ്ചയാണെന്നതുകൊണ്ട്, അതുകൊണ്ട്, ഏഴു മുഴുവൻ ദിവസങ്ങളും അവൻ കർത്താവിന്റെ സഭയിലെ തന്റെ സഹോദരങ്ങളുമായി കൂടി വരാൻ കാത്തിരുന്നു.⁷

ആരാധനയ്ക്ക് പങ്കെടുക്കാതിരിക്കാൻ താൻ “ടൗണിനു പുറത്തായിരുന്നു” എന്നും തന്റെ “സ്വന്തം ഇടവകയിൽ നിന്നു ദൂരത്തായിരുന്നു” എന്നും ഉള്ള ഒഴികഴിവു പൗലൊസ് പറഞ്ഞില്ല എന്നു നിരീക്ഷിക്കുക. അവൻ ഒരു പുതിയ പട്ടണത്തിൽ ചെല്ലുമ്പോൾ, തന്റെ സഹോദരന്മാരെ അവൻ അന്വേഷിക്കുകയും അവരോടുകൂടെ കൂടിവരികയും ചെയ്യും. ആഴ്ച വട്ടത്തിന്റെ ഒന്നാം നാളിൽ തന്റെ സഹോദരന്മാർ കൂടിവരുമ്പോൾ അവൻ അവരോടൊപ്പം ആയിരിപ്പാൻ ആഗ്രഹിച്ചു.

യേശു മരിച്ചവരിൽ നിന്നുയർത്തെഴുന്നേറ്റു തന്റെ ശിഷ്യന്മാർക്കു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട ദിവസം ആയതുകൊണ്ടാണ് പ്രാരംഭസഭ ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ ഒന്നാം നാളിൽ കൂടി വന്നത് (ലൂക്കോസ് 24:1, 7, 13, 21; യോഹന്നാൻ 20:19, 26)⁸ പിന്നീട് ജസ്റ്റിൻ മാർട്ടിർ പറഞ്ഞു “ഞായറാഴ്ചയാണ് ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും പൊതുവിൽ സഭായോഗം കൂടി വരുന്നത്, കാരണം ... നമ്മുടെ രക്ഷിതാവായ, യേശുക്രിസ്തു, അതേ ദിവസമാണ് മരിച്ചവരിൽ നിന്നും ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റത്.”⁹ യെഹൂദന്മാർ ഏഴാം ദിവസം¹⁰ പ്രമാണിക്കാൻ കാരണം ഭൗതികസൃഷ്ടിയുടെ ഓർമ്മ കൊണ്ടാടുവാനായിരുന്നു (പുറപ്പാട് 20:8-11); ക്രിസ്തുവിന്റെ മരണം, അടക്കം, ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പ് എന്നിവ ഓർക്കുവാൻ ക്രിസ്ത്യാനികൾ കൊണ്ടാടുന്നത് ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ ഒന്നാം നാളാണ് (1 കൊരിന്ത്യർ 11:23-25) അതാണ് “ഒരു പുതിയ സൃഷ്ടിത്വത്തിനു” സാധ്യമാക്കിയത് (ഗലാത്യർ 6:15; എഫെസ്യർ 2:15).

വളരെ വിളക്കുണ്ടായിരുന്നു എന്നു ലൂക്കോസ് പറഞ്ഞിരിക്കുകൊണ്ട് (വാക്യം 8), ത്രോവാസിലെ സഭ രാത്രി കൂടിവന്നു എന്നു സ്പഷ്ടം.¹¹

ആ സമൂഹത്തിൽ ഞായറാഴ്ചയും മറ്റു ദിവസങ്ങളെപ്പോലെ പ്രവൃത്തി ദിവസമായതുകൊണ്ട്, അധികം ക്രിസ്ത്യാനികളും മറ്റുള്ളവർക്കു വേണ്ടി ജോലി ചെയ്യുന്നവരാകുകൊണ്ട്,¹² എല്ലാവർക്കും കൂടി വരാവുന്ന സമയം ജോലി കഴിഞ്ഞുള്ള സമയമായ രാത്രിയാണ്.

ചിലർ വിചാരിക്കുന്നത് ലൂക്കോസ് ഉപയോഗിച്ചത് യെഹൂദ കണക്കുകൂട്ടലാണെന്നും അപ്പോൾ സഭ കൂടി വന്നതു നമ്മുടെതായ ശനിയാഴ്ച രാത്രിയാണ് എന്നുമാണ്,¹³ പക്ഷേ “ലൂക്കോസ് യവനഭാഷക്കാരുടെ സംഭവവിവരണം [ഉപയോഗിച്ചത്] യെഹൂദരീതിയാണെന്ന സൂചന ഒന്നുമില്ല.”¹⁴ ലൂക്കോസ് ഉപയോഗിച്ചത് യെഹൂദ കണക്കോ, അല്ലെങ്കിൽ റോമാ കണക്കോ എന്തായാലും ത്രോവാസിലെ സഭ കൂടി വന്നത് ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ ഒന്നാം നാൾ രാത്രിയായിരുന്നു.¹⁵

ഈ വസ്തുതകളെ യോജിപ്പിക്കുക: (1) പൗലോസ് തന്റെ വഴിക്ക് സഹോദരന്മാരുമായി കൂടി വരാൻ പോയി; (2) അസൗകര്യമായ സമയത്തായിരുന്നു സഹോദരന്മാർ കൂടി വന്നത്; (3) പകലിലെ കഠിനാധ്വാനശേഷമായിരുന്നു അവർ കൂടി വന്നത്. ക്രിസ്ത്യാനികൾ അന്യോന്യം കൂടിവരാൻ താല്പര്യപ്പെട്ടിരുന്നു എന്നു നമുക്കു തീർച്ചയാക്കാം (പ്രവൃത്തികൾ 2:42). ഭൗതിക കുടുംബം ഒത്തൊരുമിച്ചു കൂടുന്നതു സാധാരണ ഇഷ്ടപ്പെടാറുണ്ട്; വാസ്തവത്തിൽ, കുടുംബാംഗങ്ങൾ ഒരുമിച്ച് കൂടുവാൻ താല്പര്യപ്പെടുന്നില്ലെങ്കിൽ ആ കുടുംബത്തെ പ്രവൃത്തിയോ നൂവമല്ലാത്ത കുടുംബം എന്നു നാം പറയും. അതുപോലെ, ദൈവ ഭവനത്തിൽ നാം കൂടി വരുന്നതു സന്തോഷപ്രദമാണ്.

സ്വയം - പരിശോധന ക്രമത്തിലാക്കാം. ക്രിസ്തുവിലുള്ള നിങ്ങളുടെ സഹോദരങ്ങളുമായി ഒരുമിച്ച് ആയിരിക്കുവാൻ നിങ്ങൾ ഇഷ്ടപ്പെടാറുണ്ടോ? നിങ്ങൾക്കു ദൈവത്തിന്റെ ഭവനത്തിൽ കൂടി വരുന്നത് ഇഷ്ടമല്ലെങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെ ആത്മാവും സഹോദരീ സഹോദരന്മാരുമായി, നിങ്ങളുടെ പിതാവുമായും ഉള്ള ബന്ധം ഒന്നു പരിശോധിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു (എബ്രായർ 10:25).

**കുടുംബം ഒത്തൊരുമിച്ച്
കർത്തൃമേശ ഭക്ഷിച്ചു (20:7)**

“ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ ഒന്നാംനാളിൽ” സഭ ആരാധിക്കുവാൻ കൂടിവന്നപ്പോൾ (1 കൊരിന്ത്യർ 16:2) ആരാധനയുടെ, മുഖ്യഭാഗം കർത്തൃമേശ ആയിരുന്നു. വാക്യം 7 ശ്രദ്ധിക്കുക: “ഞങ്ങൾ അപ്പം നുറുക്കുവാൻ കൂടി വന്നപ്പോൾ” (എഫെസ്യർ 1:10).¹⁶ “അപ്പം നുറുക്കൽ” എന്ന പ്രയോഗം സാധാരണ ഭക്ഷണം കഴിക്കലിനും പറയാറുണ്ടായിരുന്നു (പ്രവൃത്തികൾ 2:46) അല്ലെങ്കിൽ കർത്തൃമേശയിൽ നിന്നു പങ്കിടുന്നതിനും (മത്തായി 26:26; പ്രവൃത്തികൾ 2:42; 1 കൊരിന്ത്യർ 10:16). ഇവിടെ പറയുന്നത് “കർത്തൃമേശയെക്കുറിച്ചാണ് എന്ന് മിക്കപണ്ഡിതന്മാരും സമ്മതിക്കും, കാരണം ഈ ഔപചാരിക കൂടിവരവിന്റെ ഉദ്ദേശം തന്നെ അപ്പം നുറുക്കൽ ആയിരുന്നു.”¹⁷

“കർത്തൃദിവസമാണ്” (വെളിപ്പാട് 1:10) “കർത്തൃമേശ” ഭക്ഷിക്കേണ്ടത് (1 കൊരിന്ത്യർ 11:20) എന്നതിൽ നാം അതിശയിക്കുന്നില്ല. ആരാധ

നയുടെ ഭാഗങ്ങൾ എല്ലാം പ്രധാനമാണ്, എന്നാൽ ക്രിസ്ത്യാനിയുടെ ആരാധനാ പ്രകടനത്തിന്റെ പ്രത്യേകത കർത്തുമേശയാണ്. യെഹൂദന്മാർ കൂടി വന്നതു പഠിക്കുവാനും, പ്രാർത്ഥിക്കുവാനും, പാട്ടു പാടുവാനും, നൽകുന്നതായിരുന്നു; എന്നാൽ ക്രിസ്ത്യാനി കൂടിവന്നതു “കർത്താവിന്റെ മേശക്കു ചുറ്റുമാണ്” (1 കൊരിന്ത്യർ 10:21). ഓരോ ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ ഒന്നാം നാളിലും ക്രിസ്തുവിന്റെ മരണം, അടക്കം, ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പ് എന്നിവ ഓർക്കണം.¹⁸

പ്രാരംഭ ക്രിസ്ത്യാനികൾ എല്ലാ ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ ഒന്നാം നാളിലും അപ്പം നുറുക്കുവാൻ കൂടിവന്നിരുന്നു. നാം ഉദ്ധരിച്ച വേദ ഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നും ഇതു മനസ്സിലാക്കാം: ക്രിസ്ത്യാനികൾ എല്ലാ ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ ഒന്നാം നാളിലും കൂടി വന്നതുകൊണ്ട് (1 കൊരിന്ത്യർ 16:1, 2), അവർ കൂടി വന്നപ്പോൾ, ഒരുമിച്ചു കൂടിയ ഉദ്ദേശം അപ്പം നുറുക്കൽ ആയിരുന്നു (പ്രവൃത്തികൾ 20:7), അതിൽ നിന്നും അവർ എല്ലാ ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ ഒന്നാം നാളിലും കർത്തുമേശ പങ്കിട്ടിരുന്നു എന്നു മനസ്സിലാക്കാം. ആദിമ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ എഴുത്തുകൾ സാക്ഷ്യം കാണിക്കുന്നതും ഇതു വാസ്തവമെന്നു തെളിയുന്നു. രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യകാലത്താണ് ഈ വാക്കുകൾ എഴുതപ്പെട്ടത്: “എന്നാൽ ഓരോ ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ ഒന്നാം നാളിലും നിങ്ങൾ ഒരുമിച്ചു കൂടിവരികയും, അപ്പം നുറുക്കുകയും, നന്ദിപറയുകയും ചെയ്യുവിൻ.”¹⁹ വീണ്ടും, നമുക്ക് ജസ്റ്റിൻ മാർട്ടിറിന്റെ വാക്കുകൾ, ഏ.ഡി. 150-ൽ എഴുതപ്പെട്ടതുണ്ട്:

പട്ടണത്തിലായാലും, ഗ്രാമത്തിലായാലും കർത്തുമേശം എല്ലാ ക്രിസ്ത്യാനികളും, കൂടി വന്നതിന്റെ കാരണം, ഈ ദിവസമാണ് കർത്താവ് ഉയിർത്തെഴുന്നേല്ക്കുന്നത് ... നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥന അവസാനിക്കുമ്പോൾ, അപ്പവും, വീഞ്ഞും, വെള്ളവും കൊണ്ടുവന്ന് അപ്പം പ്രാർത്ഥിക്കുകയും, സ്തുതിക്കുകയും, പ്രാപ്തിപോലെ നൽകുകയും, ആളുകൾ ഒരുമിച്ച് ആമേൻ എന്നു പറയുകയും ചെയ്തശേഷം; ഓരോരുത്തർക്കും ആവശ്യംപോലെ, പങ്കിടുകയും ചെയ്തു ഇതിലെല്ലാം അവർ സ്തോത്രത്തോടെ പങ്കിട്ടിരുന്നു.²⁰

ജെ.ഡബ്ലിയു. മെക്ഗാർവെ പറഞ്ഞു “ശിഷ്യന്മാർ ഓരോ കർത്തുമേശദിവസവും കൂടിവന്നു, ആ ദിവസം അവർ അപ്പം നുറുക്കി എന്നു തീർച്ചയായിരുന്നു,” എന്നു പറഞ്ഞശേഷം ഇതു കൂട്ടിച്ചേർത്തു,

[പ്രവൃത്തികൾ 20:7 ന്റെ തെളിവ്] രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിലെ, സഭയുടെ സാർവ്വലോകികമായ പരിശീലനം നടത്തിയിരുന്നു, ... എന്നാൽ വളരെക്കാലം കഴിഞ്ഞ് സാർവ്വലോകികമായി ബൈബിൾ പണ്ഡിതന്മാർ സമ്മതിച്ചതാണ് ഇത് അപ്പോസ്തലന്മാരുടെ ആചാരമായി.²¹

ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി കർത്തുമേശം മന:പ്പൂർവ്വമായി ആരാധനമുടക്കിയാൽ, ആ വ്യക്തി മന:പ്പൂർവ്വമായി കർത്തുമേശയും മുടക്കുന്നു. എബ്രായ ലേഖകൻ ഇങ്ങനെ മന:പ്പൂർവ്വം ചെയ്താൽ സംഭവിക്കുന്നത്

എന്തെന്ന് പറയുന്നു “ദൈവപുത്രനെ, ചവുട്ടികളുകയും തന്നെ വിശുദ്ധീകരിച്ച നിയമരക്തത്തെ മലിനം എന്നു നിരൂപിക്കുകയും കൃപയുടെ ആത്മാവിനെ നിന്ദിക്കുകയും ചെയ്തവൻ, എത്ര കഠിനമേറിയ ശിക്ഷയ്ക്കു പാത്രമാകും എന്നു വിചാരിപ്പിൻ” (എബ്രായർ 10:29). സഭയുടെ ആരംഭനാളുകളിൽ, ദൈവഭവനം സന്തോഷത്തോടെ കർത്തൃമേശയിൽ നിന്നു പങ്കിടുവാൻ കൂടി വന്നിരുന്നു.

കുടുംബം അവരുടെ പിതാവിന്റെ വചനം പഠിക്കുവാൻ ഉല്ലാസമുള്ളവരായിരുന്നു (20:7)

“അപ്പം നൂറുകുവാൻ,” സഭ കൂടി വന്നപ്പോൾ, ആരാധനയുടെ മറ്റൊരു പ്രധാന ഭാഗമായിരുന്നു ദൈവവചന പഠനം. ദൈവ വചനം വായിച്ചിരുന്നു (കൊലൊസ്യർ 4:16; 1 തിമൊഥെയൊസ് 4:13); പ്രബോധനത്തിന് കഴിവുള്ള പുരുഷന്മാർ ഉണ്ടെങ്കിൽ, പ്രസംഗമുണ്ടായിരുന്നു (1 തിമൊഥെയൊസ് 4:13; 2 തിമൊഥെയൊസ് 4:1, 2) ലൂക്കൊസ് പറഞ്ഞു, “ത്രോവാസിലെ സഭ അപ്പം നൂറുകുവാൻ കൂടിവന്നപ്പോൾ, “പൗലൊസ് അവരോടു സംഭാഷിച്ചു” (പ്രവർത്തികൾ 20:7) “സംഭാഷിച്ചു” എന്നതിനു ഗ്രീക്കു തർജ്ജിമ ചെയ്ത വാക്കിൽ നിന്നാണ് നമുക്ക് “ഡയലോഗ്” എന്ന വാക്ക് കിട്ടിയത്. ഒരു തർജ്ജിമയിൽ പറയുന്നത് “പൗലൊസ് അവരോട് ചർച്ച ചെയ്തു” എന്നാണ്²² അവന്റെ സന്ദേശത്തിന്റെ സാരാംശം പിന്നീട് എഫെസ്യുമുപ്പന്മാർക്കു കൊടുക്കുന്ന നിർദ്ദേശങ്ങൾ തന്നെയാകാം (വാക്യങ്ങൾ 17-35).

പൗലൊസ് “പാതിരവരെയും സംഭാഷിച്ചു പ്രസംഗം നീട്ടി” എന്നതു ഉപദേശിക്കാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതാണ് (വാക്യം 7) ഈ ക്രിസ്ത്യാനി കളോട് പങ്കിടുവാൻ പൗലൊസിന്റെ ഉള്ളിൽ ധാരാളം കാര്യങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു, എന്നാൽ ഒരു പക്ഷേ പ്രസംഗിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കാൻ അംഗങ്ങളും പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചുകാണും, “ഇതുമതി; യാത്രക്കുസമയം വൈകി നിങ്ങൾ എല്ലാവരും പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നു എന്നെന്നിരിക്കിയാം,” എന്ന് പൗലൊസ് പറയുന്നതു എനിക്ക് ഊഹിക്കാം, “ഇല്ല! ഞങ്ങൾ ക്ഷീണിച്ചിട്ടില്ല, ഇനിയും പ്രസംഗിക്ക, സഹോദരാ!” എന്നവർ പറഞ്ഞുകാണും. ത്രോവാസിലെ സഹോദരങ്ങൾ വാച്ച് നോക്കുന്നതിനേക്കാൾ അവസരം നോക്കുന്നവരായിരുന്നു. ആരോ പറഞ്ഞു, “വരുന്നതിനല്ല അവർക്കു പ്രശ്നം, പക്ഷേ വേഗം പോകണം എന്നതാണ്!”

പാശ്ചാത്യർ പലരും ടെലിവിഷന്റെ സ്വാധീനത്തിലും നിയന്ത്രിത ആകർഷണത്തിലുമാണ്; ടി.വിയിലെ ഓരോ ഭാഗവും സെക്കന്റുകൾ മാത്രം നീണ്ടുനിൽക്കുന്നതാണ് എന്നാൽ ബൈബിൾ പഠിപ്പിക്കുമ്പോൾ നാം അച്ചടക്കത്തോടെ കേൾക്കുകയും പഠിക്കുകയും വേണം! ആരംഭ സഭ ദൈവവചനം പഠിക്കാൻ ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നു.

കുടുംബം എവിടെയെല്ലാം കൂടിവരാമായിരുന്നു അവിടെയെല്ലാം കൂടിവന്നു (20:8, 9)

വർഷങ്ങളായി, ഞാൻ ഭവനത്തിന്റെ പുന:സംഗമത്തിൽ വീടുകൾ ചേർന്നു, വാടകഹാളിലും, പാർക്കിലും ഒത്തുചേരാറുണ്ട്. ഒരു കുടുംബം

എവിടെയെങ്കിലും ഒരുമിച്ച് കൂടുന്നതു അത്ര വലിയ കാര്യമല്ല. അതു പോലെ, ആദ്യ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഒരുമിച്ചു കൂടി വന്നപ്പോൾ, കൂടി വരുന്ന സ്ഥലം അവർക്കത്ര പ്രാധാന്യമുള്ളതായിരുന്നില്ല. ചിലപ്പോൾ അവർ വീടുകളിൽ കൂടിവന്നു (ഫിലിമോൻ 1, 2); ചിലപ്പോൾ അവർ പരസ്യ സ്ഥലങ്ങളിൽ കൂടിവന്നു (പ്രവൃത്തികൾ 2:46; 5:12). ത്രോവാസിൽ, അവർ മൂന്നാം - നിലയിൽ മാളികമുറിയിൽ കൂടിവന്നു (പ്രവൃത്തികൾ 20:8, 9). ചുരുക്കം ചില വീടുകൾക്കേ മൂന്നു നിലകൾ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ എന്ന തിന്നേക്കാൾ, ആ മുറി ഒരു ഫ്ലാറ്റ് ആയിരിക്കാം, അതായിരുന്നു പൊതു വിൽ റോമിലും റോമിന്റെ കിടമത്സരത്തിലായിരുന്ന പട്ടണങ്ങളിലേയും $\emptyset \times n^3$

എന്തുകൊണ്ടാണ് ഈ ക്രിസ്ത്യാനികൾ മൂന്നാം നിലയിൽ കൂടി വന്നത്? ഒരുപക്ഷേ വാടക കുറവായിരുന്നേക്കാം. ഒരു പക്ഷേ തെരുവിലെ തിരക്കിൽ നിന്നും ബഹളത്തിൽ നിന്നും മാറിനിൽക്കാനായിരിക്കാം. അല്ലെങ്കിൽ ഈ ഒരു മുറിയേ അവർക്കു കിട്ടിക്കാണുകയുള്ളൂ. അതിന്റെ കാരണമോ കാരണങ്ങളോ എന്തായാലും, അത്ര സൗകര്യമായ സ്ഥലമായിരുന്നില്ല. ദിവസം മുഴുവൻ ജോലി ചെയ്ത ശേഷം, അംഗങ്ങൾ മൂന്നു നിലയുടെ കോണിയിൽ കൂടി കയറി ആരാധിക്കുന്നത് (അതും പ്രവൃത്തികൾ 20-ൽ സന്ദർഭം വിവരിച്ചതും, ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം അവർ കയറി ഇറങ്ങേണ്ടതും ശ്രദ്ധിക്കുക). ഇതു അവരെ അലട്ടിയിരുന്നില്ല. കൂടി വരുന്ന ഉദ്ദേശമായിരുന്നു സ്ഥലത്തേക്കാൾ അവർക്കു പ്രധാനം.

ഒരു ഇടവകക്കു കൂടിവരുവാൻ സ്വന്തമായ സ്ഥലം ഉണ്ടെങ്കിൽ അതു ഗുണകരം തന്നെയാണ്: ആഴ്ചകൾ തോറും അംഗങ്ങൾ കൂടി വരേണ്ട സ്ഥാനം അവർക്കറിയാം; ഇടവകയുടെ വർദ്ധിച്ചു വരുന്ന ആവശ്യങ്ങൾ കെട്ടിടത്തെ ആ രീതിയിൽ മാറ്റി ഉപയോഗിക്കാം; അംഗങ്ങൾ - അല്ലാത്തവർക്കു, ഉറപ്പും സ്ഥിരതയും അതുമൂലം തോന്നാം. സ്വന്തമായി കെട്ടിടം ഉണ്ടാകുമ്പോൾ ചില ന്യൂനതകളുണ്ട്: അംഗങ്ങളുടെ ധർമ്മശേഖരത്തിലെ നല്ലൊരുഭാഗം ചെലവിനത്തിൽ പൊയ്പോകും, അതു മറ്റു ചില സൽപ്രവൃത്തികളിൽ നിന്നു പിന്തിരിയുവാൻ കാരണം ആയേക്കാം; ഇടവക - കെട്ടിട നിർമ്മാണത്തിലേർപ്പെടുമ്പോൾ നഷ്ടപ്പെട്ട ആത്മാക്കളെ “ആരാധനക്കു ക്ഷണിക്കുവാൻ നാം കാത്തിരിക്കും”; ഒരു കെട്ടിട ഇടവകയെ സ്വയം - കേന്ദ്രീകൃതവും പ്രാഥമികമായി സ്വന്തം ക്ഷേമത്തിൽ തന്നെ ഒതുങ്ങിനില്ക്കുകയും ചെയ്യും.

നിങ്ങൾ അംഗമായിരിക്കുന്ന ഇടവകയ്ക്കു കെട്ടിടം ഉണ്ടായാലും ഇല്ലെങ്കിലും,²⁴ അംഗങ്ങളെ തുടർച്ചയായി ഓർപ്പിക്കേണ്ടത് അവർ കൂടി വരുന്ന സ്ഥലം കൂടി വരുന്ന ഉദ്ദേശത്തേക്കാൾ വലുതല്ല. കൂടി വരുമ്പോൾ - അവർ എന്തു ചെയ്യുന്നു എന്നതാണ് പ്രധാനം - കൂടാതെ അവർ ഈ ഭൂമിയിൽ നിന്നു പോകുമ്പോൾ എങ്ങനെ ജീവിക്കുന്നു എന്നതും മുഖ്യമാണ്.

**കുടുംബാംഗങ്ങൾ അന്യോന്യം
കരുതിയിരുന്നു (20:9-12)**

ത്രോവാസിലെ ഒരു ബഹു - നില കെട്ടിടത്തിൽ, “പൗലൊസ് സംഭാഷിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ,” “യൂത്തിക്കൊസ് എന്നൊരു യൗവനക്കാരൻ ... ഗാവ്രനിദ്രയിലായി” ഒരു കിളിവാതിലിൽ നിന്നുവീണു, മൂന്നു നിലയുടെ താഴെയാണ് വീഥിയിലേക്കു വീണു (വാക്യം 9). അംഗങ്ങളെല്ലാം ഭയ വിഹവലരായി അംഗങ്ങൾ എല്ലാം എഴുന്നേറ്റ് കോണികൾ ഇറങ്ങാൻ ഭാവിച്ചതുകൊണ്ട് ആരാധനക്കു അല്പം തടസ്സം നേരിട്ടു. മകനോ മകളോ നഷ്ടപ്പെട്ടവർക്കു ഇതു തികച്ചും ബോധ്യമാവും അവർ കണ്ടതു ആ യൗവനക്കാരന്റെ നൂറുണ്ടിയ ശരീരമായിരിക്കാം. നോക്കിയപ്പോൾ “അവർ ഭ്രമിച്ചു പോയി” എന്നാണ് രേഖപ്പെടുത്തിയത് (വാക്യം 10).

അവരുടെ ദുഃഖത്തോടു കൂട്ടിച്ചേർത്ത ദിശയിലാണ് വാക്യം 12 പറയുന്നത്. പിന്നീട്, അവരുടെ യോഗത്തിന് അല്പം വിള്ളൽ ഉണ്ടായപ്പോൾ, “അവർ ബാലനെ, ജീവനുള്ളവനായി കണ്ടു, അത്യന്തം സന്തോഷിച്ചു.” അവർ സ്വപ്നമായും ബാലനോട് ഉത്തരവാദിത്വമുള്ളവരായിരുന്നു - അവനെ എടുക്കുന്നതു സുരക്ഷിതത്വവും എൻ.ഐ.വിയിൽ “ആളുകൾ ആ യുവാവിനെ ജീവനുള്ളവനായി വീട്ടിലേക്കു കൊണ്ടു ചെന്നു അത്യന്തം സന്തോഷിച്ചു” എന്നാണ്. (എംഫസിസ് മൈൻ.) ആ യുവാവിന്റെ മാതാപിതാക്കൾ ക്രിസ്ത്യാനികളായി തീർന്നിട്ടില്ലായിരുന്നേക്കാം. അവനെ വിളിച്ചു കൊണ്ടുവന്നവർ സുരക്ഷിതമായി അവനെ വീട്ടിൽ എത്തിച്ചേക്കാം എന്നു വാഗ്ദാനവും ചെയ്തിരിക്കാം. ഒരു നിമിഷത്തേക്ക്, നിങ്ങളെ അവരുടെ സ്ഥാനത്ത് ഒന്നുകാണുക അവർ ആ തകർന്ന ബാലന്റെ ശരീരത്തിൽ നോക്കി, അവന്റെ മാതാപിതാക്കളോട് ഇനി എന്തു പറയും എന്നാലോചിച്ചു കാണും. പൗലൊസ് ആ ബാലന്റെ ജീവൻ തിരികെ കൊടുത്തപ്പോൾ അവർക്ക് എത്ര സന്തോഷം ഉണ്ടായി കാണും! “അത്യന്തം സന്തോഷിച്ചു” എന്നതു ന്യൂനോക്തിയായ ലൂക്കൊസിന്റെ പ്രസ്താവനയായിരുന്നു.

നമ്മുടെ അടുത്ത പാഠത്തിൽ, അങ്ങുതത്തെ കൂടുതൽ വിശദമായി പഠിക്കും. ഇപ്പോൾ, കുടുംബാംഗങ്ങൾ അന്യോന്യം കരുതലുള്ളവരായിരുന്നു എന്നു മാത്രമാണ് ശ്രദ്ധിക്കുന്നത്. അവർ വാസ്തവത്തിൽ “സന്തോഷിക്കുന്നവരോടു കൂടെ സന്തോഷിക്കുകയും കരയുന്നവരോടു കൂടെ കരയുകയും ചെയ്തിരുന്നു” (റോമർ 12:15). ക്രിസ്ത്യാനികളെ നിങ്ങളുടെ സഹോദരീ സഹോദരങ്ങളോടൊപ്പം നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം മിടിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, നിങ്ങളുടേതും അവരുടേതും ഒരേ അപ്പനാണോ എന്ന് പരിശോധിച്ചു ഉറപ്പുവരുത്തുക!

**കുടുംബാംഗങ്ങൾ പരസ്പരം സന്ദർശിക്കുകയും
ഭക്ഷണം കഴിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നതു
ആസ്വദിച്ചിരുന്നു (20:11)**

യൂത്തിക്കൊസിനെ ജീവിപ്പിച്ച ശേഷം, പൗലൊസും മറ്റുള്ളവരും മൂന്നാം നിലയിലെ അവരുടെ മുറിയിലേക്കു പോയി. വാക്യം 11 പറ

യുന്നു, “പിന്നെ അവർ കയറിച്ചെന്നു, അപ്പം നുറുക്കുന്നതിന്നു, പുലരു വോളം സംഭാഷിച്ചു പുറപ്പെട്ടുപോയി, ...” വാക്യം 7-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന അപ്പം നുറുക്കൽ തന്നെ ഇവിടെയും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതാകാനാണ് സാധ്യത, എന്നാൽ അതു അസാധ്യമാണ്. കാരണം ത്രോവാസിലെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ “അപ്പം നുറുക്കുവാനാണ്” കൂടിവന്നത്. “പൗലോസ് സംഭാഷിച്ചു” തീരുന്നതു വരെ അവർ പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പത്തിൽ നിന്നു ഭക്ഷിക്കുവാനും മുന്തിരിവള്ളിയുടെ അനുഭവത്തിൽ നിന്നു കുടിക്കുവാനും കാത്തിരുന്നു എന്നതു അസംഭവ്യമാണ്. തീർച്ചയായും അവർകൂടി വന്നതിൽ പ്രഥമോദ്ദേശം ക്രിസ്തുവിന്റെ യാഗത്തെ അനുസ്മരിക്കുക എന്നതാണ്. അതിനു ശേഷമായിരിക്കും, അവർ പൗലോസിൽ നിന്നു കേട്ടത്. വാക്യം 11 ലെ അപ്പം നുറുക്കൽ, മണിക്കൂറുകൾക്കു ശേഷമാണ്, അത് ഒരു പക്ഷേ കൂട്ടായ്മ ഭക്ഷണമാകാം വേദഭാഗം ഇവിടെ പ്രവൃത്തികൾ 2 ലേതു പോലെയാണ്, വാക്യം 42-ൽ പറയുന്ന കർത്തുമേശ, എന്നാൽ കുറെ വാക്യങ്ങൾക്കു ശേഷം, അതേ അപ്പംനുറുക്കൽ (വാക്യം 46) എന്നു പറയുന്നത് കൂട്ടായ്മഭക്ഷണമാണ്.²⁵

പ്രവൃത്തികളുടെ പുസ്തക പഠനത്തിൽ നാം കണ്ടതുപോലെ, ആദ്യ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ജീവിതത്തിലെ ഒരു മുഖ്യകാര്യമായിരുന്നു കൂട്ടായ്മ ഭക്ഷണം. പൗലോസും മാളികമുറിയിൽ മടങ്ങി വന്നപ്പോൾ, അവരുടെ ആഹ്ലാദം എനിക്ക് ഊഹിക്കാം. അവരുടെ ശബ്ദത്തിലെ ആ ദുഃഖ സംഭവത്തെ ഉണർത്തുന്ന ആശ്വാസം എനിക്കു കേൾക്കാം. യൂത്തിക്കൊസിനെ ആരെങ്കിലും അവൻ വീണ വീഴ്ച്ച സൂചിപ്പിച്ച് കളിയാക്കിയില്ലെങ്കിലേ അത്ഭുതപ്പെടാനുള്ളൂ. അതായിരുന്നു അവർ കൊണ്ടുവന്ന ഭക്ഷണ പൊതികൾ അഴിച്ച് നിരത്തിയപ്പോഴത്തെ അന്തരീക്ഷം. അവർ ഭക്ഷണത്തിനും പൗലോസിന്റെ സന്ദർശനത്തിനും യൂത്തിക്കൊസിനു ലഭിച്ച സുരക്ഷക്കും അവർ ഒരുമിച്ചിരുന്നു സ്തോത്രം ചൊല്ലി യെഹൂദന്മാരും, ജാതികളും യജമാനന്മാരും ദാസന്മാരും, പുരുഷന്മാരും സ്ത്രീകളും ഒരുമിച്ചിരുന്നു ഭക്ഷിക്കുന്ന കാഴ്ച്ച ലോകത്തിനു അതിശയിക്കത്തക്കതായിരുന്നു - കാരണം “ക്രിസ്തു യേശുവിൽ അവർ ഒന്നായിരുന്നു” (ഗലാത്യർ 3:28).

അവർ ഒരുമിച്ച് ആയിരുന്നപ്പോൾ, പൗലോസ് “ദീർഘ നേരം സംഭാഷിച്ചു” (വാക്യം 11). 7-ാം വാക്യത്തിലെ “സംഭാഷിച്ചു” എന്നതിൽ നിന്നു വ്യത്യസ്തമായ വാക്കാണ് 11-ാം വാക്യത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന “സംഭാഷിച്ചു” എന്നത്. ആശ്വസിപ്പിക്കുന്ന സംഭാഷണത്തിനാണ് ആ വാക്ക് ഉപയോഗിച്ചത്. 11-ാം വാക്യത്തിന്റെ അവസാനഭാഗം എഫ്. എഫ്. ബ്രൂസ് തർജ്ജിമ ചെയ്തു, “പാതിരവരെ കൂടുതൽ സംഭാഷണത്തിൽ മുഴുകി എന്നാണ്”²⁶ ഞങ്ങളുടെ ഭാഗത്ത്, ഞങ്ങൾ പറയും, “പൗലോസ് വിട്ടുപോകുന്നതിന് മുൻപ് നല്ല ഒരു സന്ദർശനം ആസ്വദിച്ചിരുന്നു എന്ന്.”²⁷

ത്രോവാസിലെ ദിവസാവസാന സംഭവം ഞാൻ സംബന്ധിച്ച അനേകം ആരാധനക്കു ശേഷം അനുഭവിച്ച കൂട്ടായ്മ ഭക്ഷണം എനിക്ക് ഓർമ്മ വരുന്നു. പുതിയ നിയമത്തിൽ അതിനെ “സ്നേഹവിരുന്നി” എന്നു വിളിച്ചിരിക്കുന്നു (യൂദ 12).²⁸ നാം അതിനെ കൂടുതൽ ഭവനാന്തരീക്ഷമാക്കി പറയും: “മൊത്തത്തിലുള്ള - സഭയുടെ ഒരു കൂട്ടായ്മ,” “എ

പോട്ടലക് മീൽ,” അല്ലെങ്കിൽ “ഡിനർ ഓൺ ദ ഗ്രൗണ്ട്സ്” എന്നു പറയും. (എന്റെ ഒരു സ്നേഹിതൻ അതിനെ വിളിക്കുന്നത് “ആൻ Cuárí ' acáir ' " F ¶ nWv) A Xrs\ F ´ þ r r ñ ne pv \ nv] c- k ýcwa\ Ê reñ ¶ Hcp¶ tXyl k ab anWXYA t\ yñ yapA - Ö § Ä i à ñ, Spw - l pSpw § Ä k ññ nW Hcpañ p l qñññ Cj Ö, Sp¶ - hcnWyHcpañ re¶ p`£ Wwl gr þ ñ pvk vk neñ þ ñ pv Cj Ö, Spw A Xþ] nse, B Zyk `nWk § Ä A t\ yñ yw`£ Ww l gr þ ñ pv Hcpañ re¶ p k vk neñ þ ñ pv Cj Ö, «re¶ p A Xþ] nse B b reñ Wwk nayw

ഉപസംഹാരം

നാം നമ്മുടെ പാഠം അവസാനിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ട്, ഒരു നിമിഷം നിന്നു ആദിമ സഭയുടെ കൂടുംബാന്തരീക്ഷം നമുക്ക് ആസ്വദിക്കാം. പുതിയ നിയമസഭയുടെ അടിസ്ഥാനഘടകങ്ങൾ നാം പുനരേകീകരിച്ചു എന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു: അതിന്റെ സംഘടന, അതിന്റെ ആരാധനാ പ്രകടനങ്ങൾ, അതിന്റെ പദവികൾ, മുതലായവ എങ്ങനെയായാലും, ഞാൻ ചിലപ്പോൾ, ആദ്യ സഭയുടെ അടിസ്ഥാന മനോഭാവങ്ങൾ നാം മതിയായത്ര പുനരേകീകരിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നു ഞാൻ സംശയിക്കാറുണ്ട്. സഭ ദൈവത്തിന്റെ ഭവനമായി പൗലോസ് ഊന്നി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട് (1 തിമൊഥെയോസ് 3:15). അതുപോലെ പ്രവർത്തിക്കാൻ ദൈവം നമ്മെ സഹായിക്കട്ടെ!

പ്രസംഗ കുറിപ്പുകൾ

ദ ബൈബിൾ എക്സ്പോസിഷൻ കമ്മന്ററി, വാല്യം 1, വാറെൻ. ഡബ്ലിയു. വിയേഴ്സബേ ടൈറ്റിൽഡ് പ്രവർത്തികൾ 20:6-12 “എ ഫെയർവെൽ സർവ്വീസ്,” അതിനെ ഈ സൂചകങ്ങളായി വിഭജിച്ചിരിക്കുന്നു: (1) കർത്തൃ ദിവസം, (2) കർത്താവിന്റെ ജനങ്ങൾ, (3) കർത്തൃ മേശ, (4) കർത്താവിന്റെ സന്ദേശം, (5) കർത്താവിന്റെ ശക്തി.

കുറിപ്പുകൾ

¹“സഭ” എന്ന വാക്ക് ഈ പാഠത്തിൽ ഇവിടെയും മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിലും അടുത്തതിനും അർത്ഥമാക്കുന്നത് “ആരാധിക്കുവാൻ കൂടിവരുന്നു” എന്നതാണ്. *പ്രവൃത്തികൾ, 1-ാം ലക്കത്തിലെ* ശബ്ദ സംഗ്രഹത്തിലെ “സഭ” എന്നതു നോക്കുക. ²ഈ പാഠത്തിലും അടുത്തതിലും എന്റെ സമീപനം *ക്രിസ്ത്യൻ ബൈബിൾ ടീച്ചറായ* ജോൺ വാഡിയുടെ ലേഖനം ആയ “യൂത്തിക്കോസ് എന്ന, ഉറങ്ങിയ ശിഷ്യൻ” (1982 സെപ്റ്റംബർ) എന്ന ലേഖനത്തെയും റിക് ആച്ലെയുടെ “അപ്പം നൂറുകളും മരിച്ചവനെ ഉയിർപ്പിക്കലും” എന്ന ലേഖനത്തെയും അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയത്, ഈ പ്രസംഗം 1986 ഡിസംബർ 14ന്

ടെക്സാസിലെ, അബിലീനിൽ, സതേൺ ഹിൽസ് ചർച്ച് ഓഫ് ക്രൈസ്റ്റിൽ, പ്രസംഗിച്ചതാണ്. ചില പദപ്രയോഗങ്ങളും പല ചിത്രീകരണങ്ങളും ആ രണ്ടു പാഠങ്ങളിൽ നിന്നാണ്. ³ലൂയിസ് ഫോസ്റ്റർ, നോട്ട്സ് ഓൺ ആക്ട്സ്, *ദ എൻ ഐവി സ്റ്റഡി ബൈബിൾ* (ഗ്രാന്റ് റാപ്പിഡ്സ്, മൈക്.: സോണ്ടർവാൻ പബ്ലിഷിങ് ഹൗസ്, 1985), 1685. തന്റെ സഹോദരന്മാരോടൊപ്പം ആയിരിപ്പാനാണ് പൗലോസ് ഏഴ് ദിവസം ഓരോ പട്ടണത്തിലും താമസിച്ചത് (21:4; 28:14). ⁴ഈ പാഠത്തിലെ “ദരിദ്രരെ ഓർക്കുക” എന്നതിന്റെ വാക്യം ലൈ നോട്ടുകൾ നോക്കുക. ⁵പൗലോസും, ലൂക്കോസും, അവരോടുകൂടെ ആരെല്ലാം ഉണ്ടായാലും അവർ ഒരു പക്ഷേ കപ്പലിൽ ആണെങ്കിലും ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ ഒന്നാം നാളിൽ അവർ ആരാധിക്കാൻ കൂടി വന്നിരുന്നു. ⁶ഒരു ദിവസത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം ദിവസം ആയി കണക്കാക്കും എന്നോർമ്മിക്കുക. ⁷പൗലോസും മറ്റുള്ളവരും കാത്തിരുന്നപ്പോൾ, വെറുതെ ചുറ്റും ഇരുന്നു എന്നു ഊഹിക്കാൻ തീർച്ചയായും, പ്രയാസമാണ്. അവരുടെ സംഘത്തിൽ ചുരുങ്ങിയത് ഒമ്പതു പേർകാണും, മിക്കവരും (എല്ലാവരും അല്ലെങ്കിൽ) പ്രസംഗിക്കാൻ കഴിവുള്ളവരാണ്. ഒരാഴ്ചത്തെ സുവിശേഷഘോഷണ യോഗങ്ങളിൽ നിന്നു ഒൻപതിൽ അധികം പേരുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ നല്ല ഫലം ഉണ്ടാകും. ⁸സഭ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതും ആഴ്ച വട്ടത്തിന്റെ ഒന്നാം നാളിൽ ആണ് (ലേവ്യോ പുസ്തകം 23:16; പ്രവൃത്തികൾ 2:1). ⁹ഫസ്റ്റ് അപ്പൊളജി 67:7, ഉദ്ധരിച്ചത് ജിമ്മി അലൻ സർവേ ഓഫ് ഫസ്റ്റ് കൊരിന്ത്യൻസിൽ നിന്നു (സിയേഴ്സി, ആർക്.: ബൈബി ആദർ, 1989), 141. ജസ്റ്റിൻ മാർട്ടിൻ, ഏതാണ്ട് എ.ഡി. 100-ൽ ജനിക്കുകയും, ആദിമ ക്രിസ്തീയ എഴുത്തുകാരിൽ പ്രമുഖനായി അംഗീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം അപ്പൊസ്തലനായിരുന്ന യോഹന്നാന്റെ ശിഷ്യനായിരുന്ന പോളിക്കാർപ്പിന്റെ ശിഷ്യൻ ആയിരുന്നു, അദ്ദേഹം എഴുതിയ പ്രസ്താവനകളിൽ മറ്റു പുരാതന എഴുത്തു രേഖകളും അടങ്ങുന്നു, ഉദാഹരണമായി ബർന്നബാസ് 15:9. ഇഗ്നേഷ്യസ് പുതിയ പ്രത്യംശയിലേക്കു പറന്നവർ, ശബ്ബത്തു ആചരിക്കാതെ, കർത്തൃ ദിവസത്തിനായി ജീവിച്ചു എന്നു പറയുന്നു (ലേറ്റർ ടു ദ മഗ്നേഷ്യൻസ് 9:1-3). ഇതു റൊബർട്ട്. കെ. ഒഗ്ളെബിയുടെ ഉദ്ധരണിയായ “ദ കോൺസ്റ്റിറ്റൂഷൻ ഓഫ് ദ ഹോളി അപ്പൊസ്തൽസിൽ” നിന്നുമാണ്, *ഏ ഗ്രൂപ്പ് ഡിസ്കഷൻ സ്റ്റഡി ഓഫ് ആക്ട്സ്* (റിച്ചാർഡ്സൺ, ടെക്സ്.: ആർ.കെ. ഒ. പബ്ലിക്കേഷൻസ്, 1971), 93. ¹⁰ഏഴാം ദിവസം (“ശബ്ബത്ത്”) ആചരിക്കുവാൻ ഒരിക്കലും *ക്രിസ്ത്യൻ നീകളോട്* കല്പിച്ചിട്ടില്ല (കൊലൊസ്യർ 2:14, 16).

¹¹പൗലോസ് “പാതിരവരെ” പ്രസംഗിച്ചു എന്ന വസ്തുത (വാക്യം 7) അവർ കൂടി വന്നതു രാത്രിയാണെന്ന് സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ¹²ചിലർ അടിമകൾ ആയിരുന്നു (1 കൊരിന്ത്യർ 12:13; എഫെസ്യർ 6:5; കൊലൊസ്യർ 3:22; 1 തിമോഥെയോസ് 6:1). ¹³NEB തർജ്ജിമക്കാർ സ്പഷ്ടമായി ഇങ്ങനെ ചിന്തിച്ചു, അവർ ഉപയോഗിച്ച പദപ്രയോഗം “ശനിയാഴ്ച രാത്രി” പ്രവൃത്തികൾ 20:7. മറ്റൊരു വേദഭാഗത്തിലും അതേ ഗ്രീക്കു വാക്കാണ് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത് (മത്തായി 28:1; മർക്കൊസ് 16:2, 9; ലൂക്കോസ് 24:1; യോഹന്നാൻ 20:1, 19; 1 കൊരിന്ത്യർ 16:2), NEB തർജ്ജിമ അതു “ഞായറാഴ്ച” എന്നു തർജ്ജിമ ചെയ്തു. ¹⁴ഫോസ്റ്റർ, 1685. ¹⁵“ശബ്ബത്തുകാരുടെ പരിശീലനത്തെ വേദഭാഗം പിന്താങ്ങുന്നില്ല. കാരണം അവർ ശബ്ബത്തുനാൾ കണക്കാക്കുന്നത് വെള്ളിയാഴ്ച സൂര്യാസ്തമയം മുതൽ ശനിയാഴ്ച സൂര്യാസ്തമയം വരെയാണ്. അതുകൊണ്ട് അതിനുശേഷമുള്ളതു ശരിക്കും ക്രിസ്തീയാരാധനയാണ്; യോഗം ശനിയാഴ്ച രാത്രിയാണെങ്കിൽ പോലും, അതു ധൈര്യ ദന്താരായ ശബ്ബത്ത് ആചരിക്കൽ ആയിരുന്നില്ല” (ക. ഹോവാർഡ് മാർഷാൽ, *ദ ആക്ട്സ് ഓഫ് ദി അപ്പൊസ്തൽസ്*, ദ ടിൻഡെലിക് ന്യൂ ടെസ്റ്റാമെന്റ് കമെന്ററിസ്, ജെൻ. ഇഡി. ആർവിജി ട്രാൻസ്ലേഷൻ [ഗ്രാന്റ് റാപ്പിഡ്സ്, മൈക്.: ഡബ്ലിയു എം.ബി. ഏർഡ്മാൻസ് പബ്ലിഷിങ് കമ്പനി., 1980], 326). ¹⁶അവർ അപ്പം നൂറുകുവാൻ കൂടി വന്നു എന്നു ശ്രദ്ധിക്കുക, പൗലോസിന്റെ പ്രസംഗം കേൾക്കുവാനായിരുന്നില്ല. “അറിയപ്പെട്ട അപ്പൊസ്തലനായിരുന്നു പൗലോസ് എങ്കിലും ആ അവസരത്തിൽ രണ്ടാമത്തെ അവസരമായിരുന്നു അവനുണ്ടായിരുന്നത്” (ജെയിംസ് ബർട്ടൺ കോഫ്മാൻ, *കമെന്ററി ഓൺ ആക്ട്സ്*

[ആസ്സിൻ, ടെക്സ്.: ഫോം ഫൗണ്ടേഷൻ പബ്ലിഷിങ് ഹൗസ്, 1976], 386). ¹⁷ഫോസ്റ്റർ, 1685. പ്രവർത്തികൾ 20:7 ലെ “അപ്പം നൂറുകൾ” എന്ന പ്രയോഗം കർത്തുമേശയോടൊപ്പം അഗാപ്ലെയും (“സ്നേഹവിരുന്ന,” യുദ 12; അതായതു, കുട്ടായ്മയുടെ പ്രകടനമായ പൊതുഭക്ഷണം) - അതുപോലെ തന്നെയാണ് കൊരിന്തിലും സമ്പത്തെന്നു ചിലർ വിശ്വസിക്കുന്നു (1 കൊരിന്ത്യർ 11:17-22, 33, 34). വേറൊരു വിധത്തിൽ, പ്രവൃത്തികൾ 20:7-ൽ “അപ്പം നൂറുകൾ” എന്നതിൽ ചുരുങ്ങിയത് കർത്തുമേശ ഉൾപ്പെടുന്നു. എങ്ങനെയായാലും, ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടത്, ത്രോവാസിലെ സഭ രണ്ടു “ഭക്ഷണവും” ചേർത്തു കഴിച്ചു എന്നതിനു സൂചന ഒന്നുമില്ല. അങ്ങനെ ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ, കൊരിന്തിൽ പൗലോസ് ശാസിച്ചതുപോലെ, ഇവിടെയും ചെയ്യുമായിരുന്നു (1 കൊരിന്ത്യർ 11:17-22, 33, 34). ¹⁸ആദ്യ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ ഒന്നാംനാളിൽ അല്ലാതെ, മറ്റൊരു ദിവസവും കർത്തുമേശ എടുത്തിരുന്നില്ല. ¹⁹ഡിവാച്ചെ 14:1, ഉദ്ധരിച്ചത് അല്ലെൻ, 140. ²⁰അപ്പോളജി I, 67:7 ഉദ്ധരിച്ചത് അല്ലെൻ, 141.

²¹ജെ. ഡബ്ലിയു മെക് ഗാർവേ, ന്യൂക്മെന്ററി ഓൺ ആക്സ് ഓഫ് അപ്പോസ്തൽസ്, വാല്യം 2 (ഡി.ലൈറ്റ്, ആർക്ക്.: ഗോസ്പെൽ ലൈറ്റ് പബ്ലിഷിങ് കമ്പനി, എൻ.ഡി.), 179. ²²മെക്കോർഡിന്റെ ന്യൂടെസ്സമെന്റ് ടാൻസിലേഷൻ ഓഫ് ദ എവർലാസ്റ്റിങ്ങ് ഗോസ്പെൽ. പ്രസംഗത്തിൽ ഉപദേശം മാത്രമല്ല വചന പ്രകാരമുള്ള രീതി. ²³ത്രോവാസ് ഒരു റോമൻ കോളനി ആയിരുന്നു. ²⁴രണ്ടും മൂന്നും നൂറ്റാണ്ടുകളോളം “സഭാ കെട്ടിടങ്ങൾ” തിരുവചനത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ, അതുണ്ടാക്കുക എന്നതു തിരുവചന വിരുദ്ധമാണെന്ന് ചിലർ പറഞ്ഞേക്കാം. പലപ്പോഴും ഇവർ പറയുന്നതു വീട്ടിലെ കുടി വരാവു എന്നാണ്. അങ്ങനെ വീടുകളിൽ “മാത്രം കൂടുന്ന മാതൃക” ബൈബിളിൽ ഇല്ല. കുടി വരുവാൻ കല്പിക്കുന്നത് (ഉദാഹരണമായി, എബ്രായർ 10:25) ഒരു സ്ഥലത്തുകൂടി വരണമെന്നല്ലാതെ, പ്രത്യേക സ്ഥലം പറയുന്നില്ല. സ്ഥലം വീട്ടിൽ ആകാം, വാടക ഹാളിലാകാം, വൃക്ഷച്ചുവട്ടിൽ ആകാം, അല്ലെങ്കിൽ ഇടവക ചേർന്നു പണിതതോ, വിലക്കു വാങ്ങിയതോ ആയ കെട്ടിടത്തിലാകാം. ഓരോ ഇടവകയും കുടിവരാൻ സൗകര്യമായ സ്ഥലത്തെ സംബന്ധിച്ച് കുടിയാലോചന നടത്തി ദൈവം തന്ന വെല്ലുവിളി നേരിടണം. ²⁵പ്രവൃത്തികൾ, 1-ാം ലക്കത്തിലെ പ്രവൃത്തികൾ 2:42, 46 ലെ നോട്ടുകൾ നോക്കുക. ²⁶എഫ്. എഫ്. ബ്രൂസ്, ദ ബുക്ക് ഓഫ് ആക്സ്, റെവ. ഈഡി. (ഗ്രാന്റ് റാപ്പിഡ്സ്, മൈക്ക്.: ഡബ്ലിയു എം. ബി. ഏർഡ്മാൻസ് പബ്ലിഷിങ് കമ്പനി, 1988), 384. ²⁷ഫ്രന്റ് ലി ടാക്കിങ്ങ് എന്നതിനു പ്രാദേശികമായി പറയുന്ന പദപ്രയോഗം ഉപയോഗിക്കാം. ²⁸കൊരിന്ത്യർ സഭ കർത്തുമേശയും സ്നേഹവിരുന്നും യോജിപ്പിച്ച് എടുത്ത് ചിലർ ലഹരിപിടിച്ചവരായി (1 കൊരിന്ത്യർ 11). അവരുടെ കുടിവരവ് ശിക്ഷാവിധിയായി തിരുമെന്ന് പൗലോസ് അവരെ താക്കീതു ചെയ്യുന്നുണ്ട്.